

Proní majstro S. K. Těluvice.

Koráček O., Rieger J., Fiedlme O., Haimš J., Ulysnar O.,

Kožička O., Haimš J., Píkoš V.,

Deneš O., Matuško J., Pičman J.,

Úvodní strana nejstarší dochované
kroniky z roku 1932

Historie jilemnického fotbalu 1918-1932

Připínám, chtěl bych Vám říci
moje vzpomínky na náš klub od r. 1918-1932.

Popud mi k tomu dává skutečnost, že nemáme domov
v našem archivu literatury, které by věrně a souvisle
zachycovaly obraz všeho dění v našem klubu.

Založení S.K.D.

datuje se dnem 28. února 1918, kdy bylo
na jare počalo se hrát na pauskové louce, ve Vrbic-
kách. "Podotýkám, že již v r. 1917 a i před
tím byla v našem městě kopaná pestovávána, na ja-
dole na starém evičšti v sokolovně, nejednalo se
zde však o oficiální založení S.K.D. Teprve, jako
příměm zdejšího gymnasia chodili jsme do Vrbic
jít na každý training a učili jsme se za brankou
vykopávat míč z ruky a snažili jsme se jím
drachého přetumfnout. Bylo to jako dnes, kdy
každý klub jít od malické míč do míče kopnout,
tehda byla kopaná pro náš město nového.

U té době měl S.K.D. k dispozici
2 mužstva Ia. a Ib.

P mužstou vynikal tentokrát v backu O. Rosenberg
obzvláště svými obouhými volkopy, které se obecně
velmi líbily a v kterých si libovali stará škola foot-
ballová. Dobře hrál i též kvintán K. Kapras, který
se později vynacoval na jednoho z nejlepších mužů
dorasadních backů.

Křísťe měly být jako ideální, poměrně úzké,
branky bez sítí. Ověřujícím tréneurem byl
D. Hubant, prvním předsedou A. Svare. Hráči
měli být registrováni, nehralo se mistrovských
zápasů. Dřevy mužů prvních mužstev sestávaly
z červených nebo modrých treuyšek, bílých koží s
červenou nebo modrou peticií hvězdou. Později
byly používány červené treuyšky, bílé koží s červe-
nou hvězdou, kteréžto dřevy pokládám za jedny
z nejlepších, nejkvalitnějších vůbec. Podotýkám, že
mají též koží ve tvrdosti pro hruč fotbalu
nejtucta. Červená barva byla používána až do
roku 1925, kdy byla definitioně zameňována
barvou zelenou, barvou mořského perla, ovšem pro
jiskru efektu.

Potom následuje další série pozorů a práce mužského klubu
a to pro hruči v Hrabáčově „pro starém běliellé“.

První mužstvo bylo složeno z hráčů: Aulos, Kapras, K.,
Pozdava, Bernard J., Beneš, Bedrník, Štoček, Trieger,
Kapras J., Haimiš, Šaller; prvním takto složeným mužstvem byla

Stehlík, v ústku několik desítek zápasů schválil též Pochop, Párel, Ellapee, Bělohoubek, Feigl, v holmu Václavík, v backu ta a tam se jablůstek Krčau.

Za nejlepšího hráče ústevské pokladárně chlapee, boce tvrdého shootu, výborného dribleru. Co do výkonu se mu přiblížili: Haimis, bohužel hráč příliš mekký, Kopras Josef, dobrým pohledem. Od r. 1923 byl zariáden do mužstva hráče Mejsnar, jeden z nejtalentovanějších našich ústevníků, žil leuoch. Dále by následovali: Šeller, velmi dobře bránil kúello, obzvláště vynikal svým ostrým spurtem a přesným centry, Finor Josef doplňoval dobře míčnicko ústku.

Pokud se týče holví mužů ve první místo zariádati hráče novější školy Karause K., výborného dirigenta podleka, přesným přehrávkami ústku, svou prozemi. Talentovaným hráčem byl též Vršáček Jos., Rejmon Oldřich, vynikající přehrávkami v oko užku, když běží své od pohy protivníka, Štoek K., též dobrý centkalf, tento ale snad vyměnil všechno místo v mužstvu hankerem počínaje a kúellem konče. Trojice holví Bernard, Beneš, Bedrník jednorahovala výše obrovití své ústku, způsob jejich hry možno přirovnat k svému organizované práci robotě. Za nejlepšího backu S.R. Hleumice pokladárně Kopras K., hráče velice jemného, ukoliv robustního, hojněho výborně jak defensioně tak ofensioně, jediného backu, který při odkopech užíval vnější strany pohy, ku docílení přechlajch a falšovaných odkopů; jedinou jeho chybou bylo, že hráč jen pravou nohou. Na dolní místo bych zariádit O. Roseberga, Pazdem, Krčaua. Pokud se týče zpluvání, nejlépe chytal (vyl) velký talent, takhle Kostota, pozdější hráč Čechie Zmičhor a P.Ú.S.

Co do výkonnosti se mu přiblížili Outos, J. Stoeck. Káňadními hráčky byli Haupt R., Tuzar M., Kolarik, Kubáček.

V té době hrála též přesna slojka z těchto hráčů: Holanik, Bedrník, Felička J., Holecz, Tuzar J., Krotchvil, Nojické Zed., Barmick, A. Neubauer, Májstr v té době nehrálo zejména s výjimkou kluby.

Rovněž byly k dispozici dva juniorky Ia a Ib v nichž hráli vesměs studenti jako: Pulda, Karau, Metyš, Staugler, K. Tydiustky, br. Pičmošore, Vidnák J., br. Motlove, Mejnar, Haus, Mládek, br. Mikulové, J. Rosenberg, Haue, Frick, Vaclavik Zed., Dojiva, Lorene, Pekařík B., Kubáček Zed., Ryš, Šmidrkal.

Párty se zejména byly tehdejší rekordy. Přičemž to hlavně zvedavosti některých lidí, jež sice užívali toho, dole zřetěžení studentů do úrovně. Přirozeně stupňování úrovně, stoupla i úroveň hry, jelikož mohla být zvaná úroveň ze vzdálenějších krajů. Památí se velmi dobře na začátky hry „ve Vrbické“, kde hrálo se primitivně, důsledek jevil se v nových úrovních. Přechodem do Habáčeova stoupla zejména úroveň zejména, stoupla i zejména mezi studenty, obzvláště uvolnění a pak zejména stoupla úroveň hry. V té době hrála se též domácí hráči, zejména

uváděna jména některých hráčů: Pacová, Hováčková, H.,
Šimšáková, Zupaňková, Ulejáková, Bedrušková,

Tím bych popsal všechny léta do r. 1923.

Rok 1923. Tento zimní sezónal pro náš klub cítiluou
zčásti, která se jvíla jak v podobě hráčů tak i
obecně. Podotýkám, že i rok 1922 uzpůsoboval
se výše jako rok předtím. Důsledkem jvíl se v odchodu
několika hráčů studentů, kteří v tomto roce složili
maturitu. Tak byla udržována uměle
úroveň tím, že hráči jezdili na zápasy ze svého
působení. Přirozeně dalo se očekávat, že musí
 nastat katastrofa, když restuje peníze, získané
při divadelní hře „Maryše“ v původě byly vyproštěbovány,
když nebylo dostatečného ushradu za hráče, když
(tedy) nastupové této generace byli příliš ubadé. Převod
v těchto letech dál se velice pomalu a museli jsme
čekati téměř do r. 1926 kdy lze zase mluvit
o nějaké skutečné a pozitivní práci.

Na konci sezóny 1923 do prvního mistra byli
zaráženi definitivně: Pieger J., Mejsnar, Hanuš,
Pecina, Molt K., Metys, Kavau, Prokop, doplnění
Haimišem, Rejmonem a Štočkem.

V roce 1925 měli jsme hůstě blíž „starého bělidla“
na pronajaté louse, kde jsme schvali několik zápasů.

Rok 1926 znamenal pro nás klub dalm' čnu, neb
 definitioně jsme se přestěhovali na sokolský stadion,
 kde jsme zakotvili až podnes. Za nejúspěšnější rok
 pokládám r. 1930, kdy z větších úspěchů hrál u nás
 Polabau Nymburk, Mladec, Pardubice. Tato léta
 přinesla mi i mnoho úspěchů vítězství, též mnoho trpká
 zklamání. Pýlo zkonkolidováno mužstvo, aby v bytce
 dosti přílně teamu odesly. Právě, tedy jak z uvedené ho
 vyplývá je velice bytce hlavně labilnímu mužstvu.

Ze starších hráčů se nejdele udrželi: Mikule, Mejnar,
 Hauš a ja. V roce 1930 hrál ještě několik záporní kolega
 Heunis, který v tomto roce opustil ^{hrál ještě 2 zápasy v r. 1931} definitioně v záložníku.
 Laborovali jsme po všechny tato léta hlavně s brankářem,
 vystřídalo se jich několik: Matucha, Cholinský, Čerovský,
 Ljz Aut., Kalvocha, Višňák. Pokud se týče výkonu
 záložní je první místo hr. Ljz, ovšem vrtkavého, dále
 Kalvocha, Cholinskýho, Matucha. Velmi dobře v roce 1932
 chytal Vladimír Višňák, brankář velice talentovaný.
 Z branků nejvíce se mi zamlouval Těmčko, dále Pšenč,
 Rejman. Sám jsem též prováděle hrál v brance, nemeru
 ba ani mnoho sněti. Tak po deseti letech činnosti v prvním
 mužstvu se hráči uvolnili. V halbu je poslední léta setkali
 jsme se z řadou hráčů, z nichž nejdele se udržel Mikule,
 pro svoji robustnost, nemohl však vyniknouti pro ne-
 účelnu hru. Dále Heunis, Valenta J., a z nejnovějších
 Valenta O., velice dobrý halfback, Horaček Ladislav, Stric,
 ostatní s kritkou jednotlivých hráčů setkali se v referátech.

V úvodu vystřídalo se též mnoho hráčů s menším či větším
 úspěchem. Dlouho postřídali jsme centforwards: hrál je
 Rieger J., Mejnar, Heunis, Fiedrmue, Horaček Aut., Uel,
 místo toto je dno z nejdelejšími též zůstávali nyní boluou
 stránkou. Spojky byly též velmi střídány, nejlepší byli:

Mejman a Pikes, dobří stíleci. Kú'ella doznala též
umohých zmeň, jako: Sue'bek, Klínek, Novstny, Fa., Pikes,
Mejman, Horáček Out. atd.

Tím bych vycerpal souji látku, kterou jsem zbežně
vystihl celkovou činnost nosého klubu za posledni
poutna'et leti. Konstatuje, že značomněniim sinusoidy
byla by nejlipe pú'rovnomě'ne celková činnost S.K. Filomice.
Vý'kyry byly někdy tak velké, že skutečnē jsem
vrtivé' páci nekoliké jedinců' podan'lo se za vratit
činnost do normá'lu'eh koleji. Charakteristika nosého
klubu jústá'vá stále te'ej, je sílu' vů'le, nezdolné'
energie mi je zmoci pot'je, se kterými se zde setkáváme!

J. Pí'šman